

Ed.

386. Frumvarp til laga

[215. mál]

um breyting á lögum nr. 50 12. maí 1970 um skipamælingar.

(Lagt fyrir Alþingi á 105. löggjafarþingi 1982-83.)

1. gr.

2. grein laganna orðist þannig:

Skip skal mæla samkvæmt þeim alþjóðasamþykktum, sem á hverjum tíma gilda um mælingu skipa og Ísland er aðili að. Heimilt er að staðfesta fyrir Íslands hönd alþjóðasamþykkt þá um mælingu skipa, sem undirrituð var í London 23. júní 1969 (International Convention on Tonnage Measurement of Ships, 1969). Þar til sú samþykkt tekur hér gildi, skal mæla skip samkvæmt alþjóðareglum um mælingu skipa (International Regulations for Tonnage Measurement of Ships), gefnum út í Genf af Þjóðabandalaginu 30. júní 1939, eins og mælt er í samningi, undirrituðum í Osló 10. júní 1947, að viðbættum breytingum á honum, undirrituðum í Osló 21. maí 1965. Eftir að alþjóðasamþykktin um mælingu skipa, sem undirrituð var í London 23. júní 1969, hefur tekið gildi, skal þó heimilt að mæla íslensk skip líka samkvæmt Osló-samþykktinni, og færa brúttórúmlestatölu samkvæmt þeirri samþykkt inn á þjóðernisskírteini, öryggisskírteini og/eða haffærisskírteini skipa, þar til öðruvísi verður ákveðið af ráðherra þeim, sem fer með siglingamál, að fengnum tillögum siglingamálastjóra. Núgildandi ákvæði um búnað skipa og aðrar íslenskar reglur, sem miðast við rúmlestatölu skipa, skulu áfram miðast við brúttórúmllestir samkvæmt Osló-samþykktinni, nema annars sé getið í reglum.

Um mælingu skipa, sem alþjóðasamþykktir ná ekki til, setur ráðherra reglur að fengnum tillögum siglingamálastjóra.

Ráðherra getur undanþegið skip mælingu eftir tillögum siglingamálastjóra ef sérstaklega stendur á.

2. gr.

13. grein laganna orðist þannig:

Skip, sem mælt hefur verið samkvæmt alþjóðasamþykktinni um mælingu skipa (24 metrar eða lengri), skal fá alþjóðlegt mælibréf („International Tonnage Certificate“) og skal texti þess vera bæði á íslensku og ensku.

Skip undir 24 metrar að lengd, sem mælt hefur verið samkvæmt reglum, sem ráðherra hefur sett samkvæmt 2. grein laganna, skal fá íslenskt mælibréf.

3. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Athugasemdir við lagafrumvarp þetta.

Þann 18. júlí s.l. tók gildi alþjóðleg ný alþjóðasamþykkt um mælingu skipa, sem gerð var á ráðstefnu Alþjóðasiglingamálastofnunarinnar (IMO) í London 1969 (International Convention on Tonnage Measurement of Ships). Með samþykkt þessari var leitast við að samræma og einfalda þær aðferðir, sem hinar ýmsu þjóðir viðhafa við mælingu skipa.

Með lögum um skipamælingar, nr. 50 12. maí 1979, var veitt heimild til, að Ísland staðfesti þessa alþjóðasamþykkt, og hefur það þegar verið gert. Áður en alþjóðasamþykkt þessi tekur gildi hér á landi, er hins vegar nauðsynlegt að breyta lítillega fyrrgreindum lögum um skipamælingar.

Hin nýja alþjóðasamþykkt gerir ráð fyrir, að eldri skip haldi almennt sinni eldri mælingu fyrst um sinn, en að ný skip og skip, sem meiriháttar breytingar eru gerðar á, verði mæld samkvæmt ákvæðum samþykktarinnar.

Í 2. grein laganna segir m.a.: „Þar til sú samþykkt (Alþjóðasamþykktin frá 1969) tekur hér gildi, skal mæla skip samkvæmt alþjóðareglum um mælingu skipa (International Regulation for Tonnage Measurement of Ships), gefnum út í Genf af Þjóðabandalaginu 30. júní 1939, eins og mælt er í samningi, undirrituðum í Osló 10. júní 1947, að viðbættum breytingum á honum, undirrituðum í Osló 21. maí 1965.“ Í lagagrein þessari felst, að óheimilt sé að mæla skip og gefa út mæliskírteini samkvæmt ákvæðum Osló-samþykktarinnar, eftir að 1969-samþykktin hefur tekið gildi. Þar sem fjölmörg ákvæði í reglum Siglingamálastofnunar nota brúttórúmlestatölu skipa, þ.e. stærð þeirra samkvæmt ákvæðum Osló-samþykktarinnar, sem viðmiðun, verður ekki hjá því komist, a. m. k. fyrst um sinn, að einnig ný skip og eldri skip, sem breytt er, verði auk þess mæld samkvæmt ákvæðum þeirrar samþykktar. Má benda á, að ákvæði, sem nota rúmlestatölu skipa sem viðmiðun, er einnig að finna í sjómannasamningum, fiskveiðiákvæðum og fjölmörgum öðrum ákvæðum, sem varða útgerð skipa og siglingar. Til þess að geta gengið úr skugga um, að skip, sem mæld hafa verið samkvæmt 1969-samþykktinni, fullnægi videigandi ákvæðum, sem nota brúttórúmlestatölu skips sem viðmiðun, er nauðsynlegt að breyta gildandi lögum, þannig að heimilt sé, eftir gildistöku 1969-samþykktarinnar, að mæla skip einnig samkvæmt ákvæðum Osló-samþykktarinnar þangað til annað verður ákveðið, og að sú mæling hafi enn um sinn fullt gildi gagnvart þeim ákvæðum, sem hafa rúmlestatölu skipa sem viðmiðun.

Alþjóðasamþykktin frá 1969 nær aðeins til skipa, sem eru 24 metrar að lengd eða lengri. Af þessum sökum þarf við gildistöku þeirrar samþykktar að setja reglur um, hvernig skip, sem alþjóðasamþykktin nær ekki til, skuli mæld. Þar sem ekki hefur náðst samstaða meðal okkar nágrannaþjóða um mælingu slíkra skipa, en gera má ráð fyrir, að slík samstaða náist síðar, þegar nokkur reynsla hefur fengist í þeim efnum, er í hjálagðri breytingatillögu lagt til, að ráðherra setji reglur um mælingu slíkra skipa. Með þessu móti verður fyrrgreind samræming, ef af henni verður síðar, auðveldari í framkvæmd.